

”Stärk mänskliga rättigheter genom utrikespolitiken”

Hillary Clinton fick inför sin resa i Afrika ett öppet brev även från representanter för oppositionen i Angola.

DE PEKAR PÅ ATT LANDET PRODUCERAR OLJA i nära samarbete med amerikanska företag och att de nära, kommersiella kontakterna kommer att fortsätta en lång tid framöver. Därför vill de göra Clinton uppmärksam på de mörkare sidorna som den framgångsrika oljehandeln medfört för landet. Bland annat listas detta:

Angolanska journalister kan inte arbeta fritt. De statliga medierna kontrolleras av de politiska makthavarna och följer deras politiska linje och det finns inte mycket utrymme för oppositionen. Presidentens barn håller på att monopolisera områden som transporter, diamanter, banker och telekommunikationer. Personer med nära anknytning till presidenten har utan officiellt tillstånd startat en tv-kanal, en dagstidning och en radio-station.

En privat bank har grundats för att handha de offentliga resurser som ska gå till ett husbyggnadsprogram kallat ”En miljon bostäder”. Inga myndigheter reder ut uppenbara fall av korrup-tion bland statsanställda.

TUSENTALS MÄNNISKOR TVINGAS FLYTTA från fattiga stadsområden och deras mark tas i beslag utan hänsyn till gällande regler. Fängelserna är fulla av personer som väntar på rättegång trots att häktetiden utlöpt. Bristen på grundläggande friheter liksom fattigdomen har nått oacceptabla nivåer.

I brevet uppmanar undertecknarna USA att föra en utrikes-politik som inte styrs av ekonomiska eller militära intressen och

som inte stärker de nuvarande förhållandena utan gynnar fred, global stabilitet och mänskliga rättigheter.

ANGOLA ÄR ETT TYDLIGT EXEMPEL på oljeindustrins makt och på nationella eliter som är beroende av den, hur den korrumperar och undergräver legitimiteten hos varje politiskt system den kommer i kontakt med. Den bakgrunden till situationen i Angola idag ger David Sogge i en analys från den spanska organisationen FRIDE. Sogge menar att oljerikedomar tenderar att förlänga och stärka autokratiska regimer.

I ANGOLA HAR DEN EKONOMISKA TILLVÄXTEN varit stor, 18 procent/år, vilket gett landet stora inkomster. Fem av världens största oljebolag är närvarande med stor ekonomisk och politisk makt och landets ekonomi är inriktad på att tjäna den lokala elitens och utländska intressens behov. Men oljefyndigheterna är relativt små, enligt Sogge, som tror att de är på upphällningen om tio år.

Den angolanska staten är stark men den offentliga administrationen och den sociala servicen är svag och ojämt fördelad. Inte förrän oljeboomen är över blir det några grundläggande förbättringar tror Sogge som även ser den globala ekonomiska krisen och lokala organisationer som möjligheter att få regeringen att ta större ansvar.

KERSTIN BJURMAN

Läs mer:

www.fride.org/publication/599/angola-failed-yet-successful